

en varighed af mindst 2 år, anses de pågældende for fuldt skattepligtige allerede fra opholdets begyndelse. En sådan bestemmelse harmonerer med reglerne i kildeskattelovens § 3, stk. 4, som har været praktiseret således, at den danske skat er blevet stillet i bero, når opholdet måtte formodes at blive af mindst 2 års varighed, hvorefter skatten blev slettet ved udløbet af de 2 år. § 9 tænkes praktiseret således, at i det omfang, den skattepligtige kan dokumentere, at det danske skattevæsen har berostillet skatteopkrævningen, vil vedkommende blive beskattet efter reglerne for fuldt skattepligtige allerede fra opholdets begyndelse. Ved en sådan fremgangsmåde vil man undgå en række vanskelige efterreguleringer, da erfaringen har vist, at næsten alle, der er ansat uden tidsbegrænsning, bliver i Grønland i mindst 2 år. Personer, der tager fast bopæl i Grønland, vil ligeledes kunne få berostillet skatteopkrævningen i Danmark, når der kan opvises den fornødne dokumentation, f. eks. i form af en erklæring fra den grønlandske tilflytningskommune om, at opholdsbetingelsen ventes opfyldt. Også i disse tilfælde vil den skattepligtige i Grønland blive beskattet efter reglerne for fuldt skattepligtige allerede fra opholdets begyndelse.

Til § 10.

Bestemmelsen om skattepligtens ophør ved dødsfald svarer til kildeskattelovens § 11.

Til § 11.

Bestemmelsen i § 11 stk. 1 svarer til kildeskattelovens § 13, stk. 1.

Med hensigten i uskiftet bo sidestilles efter stk. 2 de situationer, hvor den efterlevende ægtefælle får boet udleveret uden skifte, når der intet bliver at fordele mellem arvingerne, efter at ægtefællen har udnyttet sine særlige rettigheder, jfr. § 38 i arvelov for Grønland (lov nr. 154 af 27. maj 1964).

Stk. 2. svarer i princippet til § 13, stk. 2 i kildeskatteloven.

Til § 12.

Bestemmelsen i § 12, stk. 1 og 2 svarer i princippet til kildeskattelovens § 14, stk. 1 og 2, medens stk. 3 svarer til § 14 stk. 9.

Efter forslaget's stk. 3, der udelukker anvendelse af reglerne i stk. 2, kan således hverken boet eller skattemyndigheden kræve en registrering foretaget, når boet efter skifterettens skøn er af ringe værdi og udleveres uden skiftebehandling. Bestemmelsen om boer af ringe værdi i § 37 i arvelov for Grønland (lov nr. 154 af 27. maj 1964) svarer til skiftelovens § 10 om udlæg for begravelsesomkostninger.

Til § 13.

Forslaget's § 13 bygger på kildeskattelovens § 22, stk. 1 og 2 dog med den forskel, at der ikke efter lovforslaget er adgang til at anvende et fra kalenderåret afvigende indkomstår. Dette indebærer således at også aktieselskaber, foreninger m. v. skal anvende kalenderåret som regnskabsår. Herved undgås en del komplikationer, og der opnås en forenkling i ligningsarbejdet. Hvor indkomstansættelsen kun omfatter en del af året, foreslås det, at de fradrag, der er fastsat med årlige beløb, kun indrømmes med en forholdsmæssig del af årsfradraget. Bestemmelsen omfatter det skattefrie beløb for B-indkomster (forslaget's § 16), standardfradraget (forslaget's § 17), det faste fradrag for personer, der er begrænset skattepligtige af lønindtægter (forslaget's § 3, stk. 3) og personfradraget (forslaget's § 28).

Til § 14.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til 1. led i statskattelovens § 4. Den i stk. 2 foreslåede begrænsning i globalindkomstprincippet, som har relation til §§ 1 og 2 i kildeskatteloven og selskabsskatteloven, skyldes, at der herved kan opnås en væsentlig administrativ forenkling, idet ligning af indtægter fra Danmark undgås. Ved vurderingen af forslaget's provenumæssige betydning må det sammenholdes med kreditreglen i § 29, hvorefter der gives nedslag i den grønlandske skat, bl. a. for skat der er opkrævet af indkomst fra kilder i Danmark. Da den danske skat af indkomsten må forventes at overstige den grønlandske skat, der skulle betales af samme indkomst, ville den grønlandske skat i disse tilfælde normalt helt bortfalde. Det må ligeledes tages i betragtning, at de udgifter, der vedrører indtægter, der er undergivet skattepligt i Danmark, efter bestemmelsen ikke vil kunne fratrækkes. Dette betyder først og fremmest, at de fra Danmark udsendte personer ikke vil kunne få fradrag for underskud på enfamiliehuse og anden fast ejendom i Danmark. Forslaget må derfor snarest antages at medføre en forøgelse af skatteprovenuet. Forslaget's § 14, stk. 3 afviger på et væsentligt punkt fra de danske regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst, idet vederlag for personligt arbejde beskattes i det år, hvor det udbetales. Der er herved skabt overensstemmelse mellem beskatningstidspunktet og indeholdelsestidspunktet, jfr. forslaget's § 32. Ved den foreslåede regel vil endvidere vanskelige afgrænsningsproblemer i forbindelse med arbejdsgiverens indeholdelse og redegørelse for lønperioder omkring årsskiftet kunne undgås.

Bestemmelsen indebærer bl. a., at feriegodtgørelse i alle tilfælde først skal beskattes, når ferien